

Sygn. akt III AUa 224/12

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 6 września 2012 r.

Sąd Apelacyjny w Szczecinie - Wydział III Pracy i Ubezpieczeń Społecznych

w składzie:

Przewodniczący:	SSA Barbara Białecka
Sędziowie:	SSA Jolanta Hawryszko (spr.) SSA Romana Mrotek
Protokolant:	St. sekr. sąd. Katarzyna Kaźmierczak

po rozpoznaniu w dniu 6 września 2012 r. w Szczecinie

sprawy J. B.

przeciwko Prezesowi Kasy Rolniczego Ubezpieczenia Społecznego

przy udziale zainteresowanej D. B.

o ubezpieczenie społeczne rolników

na skutek apelacji ubezpieczonego

od wyroku Sądu Okręgowego w Koszalinie IV Wydział Pracy i Ubezpieczeń Społecznych

z dnia 18 stycznia 2012 r. sygn. akt IV U 1331/11

1. oddała apelację,
2. zasądza od ubezpieczonego J. B. na rzecz organu rentowego Prezesa Kasy Rolniczego Ubezpieczenia Społecznego kwotę 120 zł (sto dwadzieścia złotych) tytułem zwrotu kosztów zastępstwa procesowego za II instancję.

Sygn. akt III AUa 224/12

UZASADNIENIE

Decyzją z 14 listopada 2011 r. Prezes Kasy Rolniczego Ubezpieczenia Społecznego stwierdził ustanie ubezpieczenia społecznego rolników (w zakresie ubezpieczenia wypadkowego, chorobowego i macierzyńskiego oraz ubezpieczenia emerytalno-rentowego) D. B. od 1 stycznia 2006 r. stwierdzając, że D. B. nie spełnia warunków zawartych w art. 5a ustawy o ubezpieczeniu społecznym rolników, bowiem nie złożyła w kasie w terminie 14 dni od daty rozpoczęcia prowadzenia działalności gospodarczej oświadczenia o kontynuowaniu ubezpieczenia społecznego rolników przy jednoczesnym prowadzeniu pozarolniczej działalności gospodarczej.

W odwołaniu od powyższej decyzji ubezpieczony J. B. i zainteresowana D. B. wniesli o ustalenie, że D. B. w dalszym ciągu podlega ubezpieczeniu społecznemu rolników, zarzucając naruszenie art. 5a ustawy o ubezpieczeniu społecznym rolników poprzez błędne jego zastosowanie i przyjęcie, że w stanie faktycznym niniejszej sprawy zaistniała podstawa do wyłączenia D. B. z tego ubezpieczenia. Według odwołujących na ubezpieczonej nie ciążył obowiązek złożenia w Kasie oświadczenia o kontynuowaniu ubezpieczenia w terminie 14 dni od dnia rozpoczęcia wykonywania pozarolniczej działalności gospodarczej, bowiem działalności tej należy przypisać przymiot działalności rolniczej w rozumieniu przepisów ustawy z dnia 20 grudnia 1990 r. o ubezpieczeniu społecznym rolników.

Wyrokiem z dnia 18 stycznia 2012 r. Sąd Okręgowy w Koszalinie IV Wydział Pracy i Ubezpieczeń Społecznych oddalił odwołanie.

Sąd pierwszej instancji ustalił, że zainteresowana D. B. podlegała ubezpieczeniu społecznemu rolników od 1 października 1992 r. jako żona rolnika J. B.. W dniu 29 grudnia 2005 r. została wpisana do ewidencji działalności gospodarczej ze wskazaniem rozpoczęcia działalności gospodarczej od 29 grudnia 2005 r. Określenie przedmiotu działalności gospodarczej według PKD objęło: usługi związane z przetwórstwem i konserwowaniem warzyw i owoców, sprzedaż hurtową owoców i warzyw, sprzedaż detaliczną owoców i warzyw, przetwarzanie i konserwowanie owoców i warzyw, sprzedaż detaliczną żywności i artykułów spożywczych na straganach i targowiskach. D. B., poza pracą w gospodarstwie rolnym, w ramach zgłoszonej działalności pozarolniczej pod nazwą (...) od 2 stycznia 2006 kisiła i sprzedawała ukiszoną kapustę. Kapusta sprzedawana była do (...) oraz kioskowi warzywnym na terenie K.. Za okres działalności od 2006 r. do 2011 r. D. B. złożyła do urzędu skarbowego zaświadczenie o wysokości dochodów uzyskanych z tytułu zgłoszonej działalności. Zainteresowana nie zawiadomiła Kasy Rolniczego Ubezpieczenia Społecznego o wpisie do ewidencji działalności gospodarczej i o swojej dodatkowej, w ramach tego wpisu, działalności. W dniu 16 maja 2011 r. do KRUS Oddziału (...) w K. wpłynęło nadesłane przez Wójta Gminy B. zaświadczenie o wpisie D. B. do ewidencji działalności gospodarczej z datą rozpoczęcia działalności od 29 grudnia 2005 r., a następne w sierpniu 2011 r. Naczelnik Drugiego Urzędu Skarbowego w K. przesłał Kasie Rolniczego Ubezpieczenia Społecznego złożone przez D. B. zeznanie podatkowe z tytułu działalności gospodarczej: PIT-36 za lata 2006-2010. Jednocześnie pismem z 22.08.2011 r. Zakład Ubezpieczeń Społecznych zawiadomił D. B. o wszczęciu postępowania administracyjnego w sprawie podlegania obowiązkowym ubezpieczeniom społecznym w związku z prowadzoną działalnością gospodarczą.

Kierując się treścią przepisów z art. 5a ust. 1 pkt 1, ust. 5 i ust. 10 w związku z art. 6 pkt 3 ustawy o ubezpieczeniu społecznym rolników oraz art. 2 i art. 3 ustawy z dnia 2 lipca 2004 o swobodzie działalności gospodarczej sąd pierwszej instancji zważył, że odwołanie nie zasługuje na uwzględnienie. Zdaniem sądu z niespornego stanu faktycznego sprawy wynika, że ubezpieczony i zainteresowana zajmują się uprawą, zbiorem i kiszaniem kapusty, następnie sprzedawanej hurtowo i w zgodzie z powyższymi regulacjami tego rodzaju działalność nie jest działalnością rolniczą (produkcją roślinną bądź warzywniczą). Czynności ubezpieczonego i zainteresowanej związane z przetworzeniem wyhodowanych plonów i sprzedażą mieszczą się w działalności wytwórczej w rolnictwie w zakresie upraw rolnych. W wyniku procesu kiszenia kapusty powstaje jednak produkt przetworzony. Nie jest to już produkt w stanie naturalnym, powstały jedynie w wyniku prac związanych z uprawami prowadzonymi przez rolnika. Dla wytworzenia artykułu spożywczego, jakim jest kapusta kiszona, należy kapustę w stanie naturalnym przetworzyć z użyciem dodatkowych produktów spożywczych - soli. Sąd Okręgowy ocenił, że za zasadnością argumentów ubezpieczonego i zainteresowanej nie przemawia również art. 21 ust. 1 pkt 71 ustawy o podatku dochodowym od osób fizycznych. Przepis ten należy bowiem interpretować łącznie z art. 2 ust. 1 pkt 1 tej ustawy, w myśl którego przepisów ustawy o podatku dochodowym od osób fizycznych nie stosuje się do przychodów z działalności rolniczej, z wyjątkiem przychodów z działów specjalnych produkcji rolnej. Działalnością rolniczą jest przy tym działalność polegająca na wytwarzaniu produktów roślinnych lub zwierzęcych w stanie nieprzetworzonym (naturalnym) z własnych upraw albo hodowli lub chowu, w tym również produkcja materiału siewnego, szkółkarskiego, hodowlanego oraz reprodukcyjnego, produkcja warzywnicza gruntowa, szklarniowa i pod folią, produkcja roślin ozdobnych, grzybów uprawnych i sadownicza, hodowla i produkcja materiału zarodowego zwierząt, ptactwa i owadów użytkowych, produkcja zwierząt typu przemysłowo-fermowego oraz hodowla ryb (art. 2 ust. 2 ustawy o podatku dochodowym od osób fizycznych). Przepis art. 2 ust. 2 ustawy o podatku dochodowym od osób fizycznych za działalność rolniczą uznaje więc wytwarzanie produktów roślinnych

lub zwierzęcych wyłącznie w stanie nieprzetworzonym. Jeżeli wytwórca produktu rolnego przerobi produkt (np. w procesie kiszenia kapusty), to czynność ta nie stanowi już działalności rolniczej i stosuje się do niej przepisy o podatku dochodowym. Nie zmienia powyższego zwolnienie przedmiotowe, o którym mowa w art. 21 ust. 1 pkt 71 cytowanej ustawy. Ustawa o ubezpieczeniu społecznym rolników za pozarolniczą działalność gospodarczą uważa działalność, z której przychody są przychodami z działalności gospodarczej w rozumieniu przepisów o podatku dochodowym od osób fizycznych. Dla powyższego nie ma przy tym znaczenia, czy przychody te objęte są obowiązkiem podatkowym, czy też w wyniku ustawowego zwolnienia taki obowiązek nie istnieje.

Apelacje od powyższego wyroku, o tożsamej treści złożyli ubezpieczony J. B. i zainteresowana D. B..

Zaskarżonemu wyrokowi skarżący zarzucili naruszenie prawa materialnego, tj.

1) art. 6 pkt 3 ustawy z dnia 20.12.1990 r. o ubezpieczeniu społecznym rolników, art. 5a ust. 10 ustawy z dnia 20.12.1990 r. o ubezpieczeniu społecznym rolników w zw. z art. 2 i 3 ustawy z dnia 02.07.2004 r. o swobodzie działalności gospodarczej poprzez błędną wykładnię i w konsekwencji przyjęcie, iż działalność zainteresowanej nie jest działalnością rolniczą lecz pozarolniczą działalnością gospodarczą,

2) art. 2 ust. 2 i art. 21 ust. 1 pkt 71 ustawy z dnia 26 lipca 1991 r. o podatku dochodowym od osób fizycznych poprzez błędną wykładnię i zastosowanie i w konsekwencji nie uwzględnienie, iż przychodami z działalności gospodarczej w rozumieniu przepisów o podatku dochodowym są przychody ze sprzedaży produktów roślinnych przerobionych sposobem przemysłowym,

3) z ostrożności procesowej naruszenie art. 5a ust. 1 i ust. 5 poprzez nieuwzględnienie okoliczności braku wcześniejszego pouczenia ubezpieczonego i zainteresowanej przez organ rentowy o obowiązku zgłoszenia faktu prowadzenia działalności, obowiązku złożenia oświadczenia o kontynuowaniu ubezpieczenia rolników w terminie 14 dni od dnia rozpoczęcia wykonywania pozarolniczej działalności gospodarczej oraz skutkach prawnych jego niezłożenia.

Skarżący wnioskowali o zmianę zaskarżonego wyroku poprzez zmianę zaskarżonej decyzji Prezesa Kasy Rolniczego Ubezpieczenia Społecznego z dnia 14 listopada 2011 r. i ustalenie, że D. B. podlega ubezpieczeniu społecznemu rolników (w zakresie ubezpieczenia wypadkowego, chorobowego i macierzyńskiego oraz emerytalno-rentowego) od 1 stycznia 2006 r. oraz o orzeczenie o kosztach.

Sąd Apelacyjny zważył, co następuje.

Apelacja nie zasługuje na uwzględnienie. Podjęte przez sąd okręgowy ustalenia istotne dla rozstrzygnięcia sprawy oraz wyprowadzone na ich podstawie wnioski prawne sąd apelacyjny podziela i przyjmuje za własne. Dla dokonanej oceny prawnej istotną okolicznością jest to, że domownik ubezpieczonego D. B. od stycznia 2006 r. prowadziła działalność polegającą nie tylko na produkcji kapusty, ale także na jej przetwarzaniu poprzez kiszenie, a następnie sprzedaży takiej produktu. Uzupełniające postępowanie dowodowe przeprowadzone w oparciu o treść art. 382 k.p.c., w tym dokumentacja księgowa przedłożona przez apelujących (k. 80-81) oraz zeznanie ubezpieczonego J. B. (k. 74) i zainteresowanej D. B. (k. 75) potwierdziły ustalenia sądu pierwszej instancji. Dowody przeprowadzone przed sądem apelacyjnym pozwalają na ustalenie, że w ramach analizowanej działalności D. B. wykonywała takie czynności jak sadzenie kapusty oraz jej zbiór, a następnie przetwórstwo i sprzedaż. J. B. podał, że warzywa zebrane jesienią przechowywane były w kopcu i w zależności od zapotrzebowania na rynku kapusta była kiszona w specjalnie do tego przeznaczonym pomieszczeniu (kiszarni), które spełniało wymogi sanepidu. W kiszarni prowadzonej przez skarżących znajduje się maszyna do cięcia kapusty i krajalnica do marchewki oraz beczki. Jest tam 5-6 pomieszczeń, a w każdym po 2-3 beczki. Kapusta wkładana jest do pojemników ręcznie, po czym odbywa się proces jej kiszenia. Po ukiszeniu kapusta jest sprzedawana hurtowo do sieci sklepów na terenie K. lub też odbiorcom indywidualnym. Dodatkowo zainteresowana wyjaśniła, że początkowo w gospodarstwie małżonkowie hodowali ziemniaki, kapustę i marchewkę na sprzedaż w stanie nieprzerobionym. Działalność ta nie była jednak dochodowa i nie była też zarejestrowana. Dopiero później D. i J. B. uznali, że będą kisić kapustę i ją sprzedawać. Z zeznań D. B. wynika

jednocześnie, że nigdy nie sprzedawała żadnych innych warzyw ani owoców, ani też nie sprzedawała na straganach. Prowadzona przez nią działalność sprowadzała się wyłącznie do uprawy i kiszenia kapusty przeznaczonej zasadniczo do sprzedaży hurtowej. W tym właśnie celu małżonkowie zbudowali specjalne pomieszczenie – kiszarnię, zgodnie z wymogami przewidzianymi przez sanepid, a działalność ta została zgłoszona do ewidencji działalności gospodarczej (k. 75). Zgłoszenia działalności jako pozarolniczej działalności gospodarczej dowodzi wprost zaświadczenie o wpisie do ewidencji działalności gospodarczej z dnia 29 grudnia 2005 r. W ramach przedmiotu działalności gospodarczej, oznaczonej jako (...) widnieje m.in. działalność usługowa związana z przetwórstwem i konserwowaniem warzyw i owoców oraz przetwórstwo i konserwowanie owoców i warzyw (k. 88 akt rentowych). Także zgodnie ze zmianą zgłoszoną w dniu 16 sierpnia 2011 r. przedmiot działalności zainteresowanej oznaczony został zgodnie z PKD jako pozostałe przetwarzanie i konserwowanie owoców i warzyw (k. 103 akt rentowych). Sąd apelacyjny uznał wiarygodność wskazanych dowodów nie znajdując okoliczności, które tę wiarygodność podważają. Również dokumentacja księgowa dotycząca działalności prowadzonej przez D. B., w tym podatkowe księgi przychodów i rozchodów za lata 2006-2012 oraz formularze PIT 36 wraz z załącznikami PIT/6 z tego okresu i składane przez zainteresowaną w tym czasie deklaracje dla podatku VAT (k. 93) nie była kwestionowana przez żadną ze stron, a jej forma i treść nie budziły wątpliwości natury faktycznej i prawnej. Z dokumentacji tej jednoznacznie wynikają takie fakty, jak podleganie przez ubezpieczonego podatkowi VAT, prowadzenie księgi przychodów i rozchodów i rozliczanie się z urzędem skarbowym jako osoba prowadząca pozarolniczą działalność gospodarczą oraz opis prowadzonej działalności przez ubezpieczonego i domownika.

Wobec zgromadzonych w sprawie dowodów nie sposób podważyć ustalenia, że działalność prowadzona przez D. B. nie polegała wyłącznie na uprawie i sprzedaży kapusty w jej stanie naturalnym. Niekwestionowana okoliczność kiszenia kapusty jest równoznaczna z przetwórstwem, co z kolei nie pozwala na kwalifikację takiej działalności jako rolniczej w aspekcie regulacji ubezpieczenia społecznego rolników. W obowiązującym stanie prawnym nie daje się obronić teza apelacji, jakoby przetwórstwo warzyw polegające na kiszeniu kapusty było równoznaczne z działalnością w zakresie produkcji roślinnej, będąc wyłącznie działalnością rolniczą lub też działalnością wytwórczą w rolnictwie w postaci warzywnictwa. Definicja działalności rolniczej zawarta jest w art. 6 pkt 3 ustawy o ubezpieczeniu społecznym rolników, z którego wynika, że jest to działalność w zakresie produkcji roślinnej lub zwierzęcej, w tym ogrodniczej, sadowniczej, pszczelarskiej i rybnej. W ocenie sądu apelacyjnego produkcja roślinna w rozumieniu ustawy oznacza uprawę roślin, w czym nie mieści się już ich przetwórstwo po zbiorze. Jakkolwiek więc sprzedaż wyhodowanych produktów roślinnych mieści się w pojęciu produkcji roślinnej, to zmiana ich postaci (w tym przypadku poprzez kiszenie) jest już przetwórstwem, co wykracza poza pojęcie działalności rolniczej. Jak trafnie wskazał sąd pierwszej instancji kiszenie produktów rolnych nie polega wyłącznie na ich prostej obróbce sprowadzającej się do czyszczenia warzyw, a następnie ich sprzedaży. Proces jest złożony i jak wynika z ustaleń, wymaga zastosowania specjalnych pomieszczeń, pojemników, a postać warzywa wskutek świadomego zastosowania konkretnych reakcji chemicznych zostaje całkowicie zmieniona tak co do jego konsystencji (szatkowanie i zmiękczenie), jak i właściwości (w tym również smakowych). W wyniku procesu kwaszenia otrzymujemy nowy gatunkowo produkt.

Przedstawiona przez sąd okręgowy ocena prawna jest także zgodna z definicją działalności rolniczej zawartą w art. 2 ust. 2. ustawy z dnia 15 listopada 1984 r. o podatku rolnym (j.t. Dz.U.2006.136.969), który stanowi, że za działalność rolniczą uważa się produkcję roślinną i zwierzęcą, w tym również produkcję materiału siewnego, szkółkarskiego, hodowlanego oraz reprodukcyjnego, produkcję warzywniczą, roślin ozdobnych, grzybów uprawnych, sadownictwa, hodowlę i produkcję materiału zarodowego zwierząt, ptactwa i owadów użytkowych, produkcję zwierzęcą typu przemysłowego fermowego oraz chów i hodowlę ryb. Treść wskazanego przepisu również wyklucza możliwość zakwalifikowania przetwórstwa warzywniczego w postaci kiszenia kapusty jako produkcji roślinnej.

Nie można wreszcie pomijać, że działalność prowadzona przez domownika ubezpieczonego w postaci uprawy, zbioru, kiszenia i sprzedaży kiszzonej kapusty była sformalizowana w sposób charakterystyczny dla prowadzenia pozarolniczej działalności gospodarczej. Świadczą o tym wszystkie zgromadzone w sprawie dokumenty. Fakt zarejestrowania działalności gospodarczej, oznaczenie jej przedmiotu, prowadzenie księgi przychodów i rozchodów, status płatnika podatku VAT bezsprzecznie dowodzą, że D. B. prowadziła typową pozarolniczą działalność gospodarczą polegającą

na uprawie, zbiorze, przetwórstwie i sprzedaży warzyw. Z tych względów Sąd Okręgowy nie naruszył ani przepisów ustawy o ubezpieczeniu społecznym rolników, ani też o swobodzie działalności gospodarczej.

Chybiony okazał się również zarzut apelacji, postawiony z ostrożności procesowej, a związany z brakiem wcześniejszego pouczenia ubezpieczonego i zainteresowanej przez organ rentowy o obowiązku zgłoszenia prowadzenia działalności gospodarczej przez rolnika pozostającego w społecznym ubezpieczeniu rolniczym. Sąd apelacyjny zaznacza bowiem, że adresatem normy zawartej w przepisie art. 5a ustawy o ubezpieczeniu społecznym rolników, jest osoba znajdująca się w ubezpieczeniu społecznym rolników, która rozpoczęła działalność gospodarczą i chce pozostać w ubezpieczeniu rolniczym, a nie organ rentowy. Obowiązująca w naszym systemie prawnym zasadna znajomości prawa, nie pozwala na obarczenie w tym przypadku odpowiedzialnością organu rentowego za brak pouczenia o treści wskazanego przepisu. Tym bardziej, że jak wynika z zeznań ubezpieczonego i zainteresowanej, od początku mieli świadomość analizowanych regulacji prawnych. Należy dostrzec, że już na początku działalność związaną z kiszeniem kapusty zarejestrowali, podczas gdy wcześniej prowadzonej uprawy i sprzedaży roślin w stanie nieprzetworzonym nie rejestrowali. Dodatkowo w toku zeznań przed sądem apelacyjnym D. B. przyznała, że dopiero teraz dostrzegła, że zaświadczenie o wpisie do ewidencji zostało przekierowane do ZUS, a nie do KRUS podając, że wcześniej nie zwróciła na to uwagi. Natomiast J. B. wskazał, że czytając pisma z KRUS-u wiedział, że jeśli prowadzi się inną działalność gospodarczą to trzeba zgłosić to w KRUSie. Wreszcie sam wysłał żonę do KRUSu, żeby zorientowała się w ich sytuacji, bo nie dawało mu to spokoju. Wynika z tego, że tak ubezpieczony, jak i zainteresowana mieli świadomość istnienia przepisów prawa, których byli adresatami. Ewentualna nieumiejętność ich odczytania i zastosowania być może wymagała od nich aktywności związanej z przeciętną i należytą dbałością o własne interesy. Jednak brak staranności w tym zakresie nie może obecnie modyfikować nałożonych nań ustawowych obowiązków.

Do pożądaných przez skarżących wniosków nie prowadzi brzmienie art. 2 ust. 2 w związku z art. 21 ust. 1 pkt 71 ustawy z dnia 26 lipca 1991 r. o podatku dochodowym od osób fizycznych (Dz.U.2000.14.176 j.t.). Bez potrzeby powielania treści wskazanych przepisów, a w odpowiedzi na zarzut apelacji powtórzenia jedynie wymaga, że art. 21 ust. 1 pkt 71 przywołanej ustawy należy interpretować łącznie z art. 2 ust. 1 pkt 1 i art. 2 ust. 2 tej ustawy, w myśl którego w myśl którego przepisów ustawy o podatku dochodowym od osób fizycznych nie stosuje się do przychodów z działalności rolniczej, z wyjątkiem przychodów z działów specjalnych produkcji rolnej. Działalnością rolniczą jest z kolei działalność polegająca na wytwarzaniu produktów roślinnych lub zwierzęcych w stanie nieprzetworzonym (naturalnym) z własnych upraw albo hodowli lub chowu, w tym również produkcja materiału siewnego, szkółkarskiego, hodowlanego oraz reprodukcyjnego, produkcja warzywnicza gruntowa, szklarniowa i pod folią, produkcja roślin ozdobnych, grzybów uprawnych i sadownicza, hodowla i produkcja materiału zarodowego zwierząt, ptactwa i owadów użytkowych, produkcja zwierzęca typu przemysłowo-fermowego oraz hodowla ryb (art. 2 ust. 2 ustawy o podatku dochodowym od osób fizycznych). Cytowany przepis, podobnie jak wymienione wcześniej za działalność rolniczą uznaje więc wytwarzanie produktów roślinnych lub zwierzęcych wyłącznie w stanie nieprzetworzonym. Wytwarzaniem będzie zatem prowadzenie upraw, zbiorów plonów i ich sprzedaż. Jeżeli natomiast wytwórca produktu rolnego przerobi produkt np. w procesie kiszenia, to czynność taka nie stanowi już działalności rolniczej. Do takiej działalności, polegającej na przetworzeniu, stosuje się wówczas przepisy ustawy o podatku dochodowym z tym, że z mocy art. 21 ust. pkt 71 dochody z tego tytułu wolne są od podatku. Analogiczny zakres pojęcia „działalność rolnicza” w rozumieniu ustawy o podatku dochodowym od osób fizycznych do zakresu tego terminu w ustawie o podatku rolnym ponownie uprawnia tezę, że działalność rolnicza w rozumieniu ustawy o podatku rolnym, a także ustawy o ubezpieczeniu społecznym rolników nie obejmuje takich czynności, jak kiszenie produktów rolnych, pochodzących z własnej uprawy.

Skoro działalność D. B. w zakresie kiszenia produktów rolnych pochodzących z własnej uprawy i ich sprzedaż jest pozarolniczą działalnością gospodarczą w rozumieniu ustawy o ubezpieczeniu społecznym rolników (w związku z art. 2 ustawy o swobodzie działalności gospodarczej), a wymieniona nie zawiadomiła KRUS w terminie 14 dni od rozpoczęcia tej działalności, to zarówno decyzja organu rentowego, jak i wyrok sądu okręgowego są prawidłowe.

Z tych względów Sąd Apelacyjny na podstawie art. 385 k.p.c. apelację oddalił. O kosztach postępowania apelacyjnego sąd orzekł na podstawie art. 108 § 1 k.p.c., przy zastosowaniu zasady wyrażonej w art. 98 k.p.c., ustalając je w wysokości

wynikającej z brzmienia § 2 ust. 1 i 2 w zw. z § 12 ust. 1 pkt 2 rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 28 września 2002 r. w sprawie opłat za czynności radców prawnych oraz ponoszenia przez Skarb Państwa kosztów pomocy prawnej udzielonej przez radcę prawnego ustanowionego z urzędu (Dz. U z 2002 r., nr 163, poz. 1349 ze zm.).